

РЕШЕНИЕ

№ 11460

гр. София, 24.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.02.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **795** по описа за **2026** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на А. С. Л. срещу решение № 4631 от 22.12.2025г. по НАХД № 9305/2025г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 112 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 25-4332-007746/08.04.2025г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи. С НП на касатора е наложена глоба в размер 2 000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за нарушение на чл.174, ал. 3, пр. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДВП). В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява. В писмено становище заявява, че поддържа жалбата, иска решението да бъде отменено, като необосновано и постановено при съществени процесуални нарушения, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли да бъде потвърдено първоинстанционното решение, претендира разноски. В съдебно заседание не се представлява. Прокурорът намира, че жалбата е неоснователна и изразява мнение, за потвърждаване на обжалваното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ХХ касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя и към които препраща на основание чл.221, ал.2, изр.2 АПК, в редакцията от ДВ бр.77/2018г., сила от 01.01.2019г. В допълнение следва да се отбележи, че нито пред СРС, нито пред настоящата инстанция са представени каквито и да било доказателства от страна на жалбоподателя, че макар и със закъснение е направил опит да изпълни предписанията на административнонаказващия орган и да извърши предписаните изследвания за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. На следващо място, касаторът твърди, че СРС не се е произнесъл, по негово искане за назначаване на графологична експертиза, като по тази причина съществено е нарушил съдопроизводствените правила и е постановил необоснован съдебен акт. Настоящият съдебен състав не споделя това виждане, тъй като видно от протокола от съдебно заседание, проведено на 04.12.2025г., процесуалният представител на жалбоподателя е оттеглил другите си искания. Поради това оттегляне СРС се е произнесъл само по доказателствените искания, направени с жалбата. По тази причина и не е излагал мотиви в решението си по оттеглените доказателствени искания.

При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

С оглед изхода на спора и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН във вр. с чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за разноски пред касационната инстанция. Възнаграждението за юрисконсулт съдът определя на 130 лв. равняващи се на 66,47 евро, съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ. Сумата е дължима на Столичната дирекция на вътрешните работи, която е юридическо лице съгласно чл.37, ал.2 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4631 от 22.12.2025г. по НАХД № 9305/2025г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112 състав.

ОСЪЖДА А. С. Л., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 66,47 евро (шестдесет и шест евро и 47 цента) – разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.